

[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Налагане На Мерки По Обезпечение На Искове В Държавите От ЕС](#) Germany

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Германия

1 Какви са различните видове мерки?

Мерките, които имат за цел да се обезпечи принудителното изпълнение, като се наложи временен запор/възбрана на имуществото на длъжника или се издаде временно разпореждане във връзка със ситуацията, сами по себе си обикновено не удовлетворяват вземането на взыскателя.

Възможни са следните мерки:

1.1 Обезпечителен запор/възбрана и задържане под стража/арест (*dinglicher und persönlicher Arrest*) (член 916 и следващите от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung* — ZPO))

Обезпечителният запор/възбрана служи за обезпечаване на принудителното изпълнение на парично вземане и се налага върху движимото или недвижимото имущество на длъжника. Трябва да се прави разлика между обезпечителния запор и задържането под стража. Обезпечителен запор се налага, ако са налице основателни опасения, че в отсъствието на тази мярка изпълнението на съдебното решение ще бъде осуетено или съществено възпрепятствано. Задържане под стража се постановява, ако се счита, че принудителното изпълнение е изложено на риск и предприемането на такива действия е необходимо за обезпечаването му. Обезпечителният запор/възбрана се налага от компетентния съд въз основа на подадена молба. Обезпечителният запор/възбрана може да се извърши например чрез налагане на запор (*Pfändung*) (на движимо имущество), обезпечителна ипотека (*Arresthypothek*) (на недвижимо имущество) или задържане под стража (*Haft*) (на лице).

1.2 Разпореждане за временни мерки (*einstweilige Verfügung*) (член 935 и следващите от Гражданския процесуален кодекс)

Разпореждането за временни мерки служи за временно обезпечаване на непарично вземане. То се издава, ако са налице основателни опасения, че при промяна в настоящата ситуация ще се осуети или съществено ще се възпрепятства упражняването на въпросното право. Разпореждането за временни мерки под формата на обезпечаване на бъдещо изпълнение на непарични вземания (*Sicherungsverfügung*) (член 935 от Гражданския процесуален кодекс) или на временно уреждане по съдебен ред на правоотношение (*Regelungsverfügung*) (член 940 от Гражданския процесуален кодекс) се издава от компетентния съд въз основа на подадена молба. От своя страна разпоредбите за принудително изпълнение се прилагат по принцип за последващото изпълнение (член 936 във връзка с член 928 от Гражданския процесуален кодекс).

1.3 Заповед за запор на банкови сметки съгласно правото на ЕС

В член 946 и сл. от Гражданския процесуален кодекс се съдържат разпоредби във връзка с Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното

събиране на вземания по граждански и търговски дела (ОВ L 189 от 27 юни 2014 г., стр. 59). Заповедта за запор на банкови сметки представлява специфична форма на временни мерки.

1.4 Известие за предстоящо налагане на запор върху дълг (*Vorpfändung*) (член 845 от Гражданския процесуален кодекс)

Уведомлението за предстоящо налагане на запор върху дълг се използва за обезпечаване на вземане на длъжника срещу трето лице длъжник в полза на кредитора. С него на третото лице длъжник се разпорежда да не извършва никакви плащания към длъжника, а на длъжника се разпорежда да не предприема никакви разпоредителни действия по вземането, по-специално по неговото събиране. Известието до третото лице длъжник има силата на запор (член 930 от Гражданския процесуален кодекс) само дотолкова, доколкото действително бъде наложен запор в рамките на един месец (член 845, параграф 2 от Кодекса).

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Обезпечителният запор/възбрана, задържането под стража и разпореждането за временни мерки (точки 1.1 и 1.2) се постановяват с разпореждане на компетентния съд по молба от страната, търсеца правосъдие. В молбата трябва да се съдържа информация за вземането, което трябва да се обезпечи, и неотложността на разпореждането или риска от възпрепятстване на принудителното изпълнение. И едното, и другото трябва да бъде доказано по убедителен начин пред съда, например чрез клетвена декларация.

Молбата може да бъде изготвена писмено или да бъде вписана устно в деловодството на съда. Компетентен е съдът, компетентен по иск по същество, или местният съд (*Amtsgericht*), в чийто район се намира обектът, който трябва да бъде обезпечен, предметът на съдебния спор или лицето, което трябва да бъде задържано. Когато се провежда устно изслушване, съдът се произнася с решение, докато в другите случаи издава разпореждане.

Представителство от адвокат в обезпечителното производство е необходимо само в случай на устно изслушване пред окръжния съд (*Landgericht*).

Заповедта за запор на банкови сметки (точка 1.3) се урежда с Регламент (ЕС) № 655/2014. Необходимите разпоредби относно подаването на молбата и процедурата, изпълнението на заповедта и всички правни средства за защита се съдържат в член 946 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Известието за предстоящо налагане на запор върху дълг (точка 1.4) не се изготвя от съда. Въз основа на изпълнително основание кредиторът може да назначи съдебен изпълнител, който да връчи на третото лице длъжник и на основния длъжник известие, в което се посочва, че предстои налагането на запор върху дълга или върху друго имуществено право (член 845, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Известието до третото лице длъжник има силата на запор съгласно член 930 от Гражданския процесуален кодекс само дотолкова, доколкото действително бъде наложен запор в рамките на един месец (член 845, параграф 2 от Кодекса).

В Закона за съдебните такси (*Gerichtskostengesetz*, GKG) се предвижда заплащането на 150 % от таксата, дължимата по производства за налагане на запор/възбрана, определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ или издаване на разпореждане за временни мерки. Размерът на таксата се определя от цената на иска. Съдът остойностява цената на иска за всеки отделен случай в зависимост от интереса на жалбоподателя от осребряването на имуществото на длъжника. По-долу е поместена таблица на таксите за цена на иска до 500 000 EUR:

Закон за съдебните такси (GKG), приложение 2 (във връзка с член 34, параграф 1, трето изречение)

Цена на иска до....EUR	Такса ...EUR	Цена на иска до....EUR	Такса ...EUR
500	38,00	50 000	601,00
1000	58,00	65 000	733,00

1500	78,00	80 000	865,00
2000	98,00	95 000	997,00
3000	119,00	110 000	1129,00
4000	140,00	125 000	1261,00
5000	161,00	140 000	1393,00
6000	182,00	155 000	1525,00
7000	203,00	170 000	1657,00
8000	224,00	185 000	1789,00
9000	245,00	200 000	1921,00
10 000	266,00	230 000	2119,00
13 000	295,00	260 000	2317,00
16 000	324,00	290 000	2515,00
19 000	353,00	320 000	2713,00
22 000	382,00	350 000	2911,00
25 000	411,00	380 000	3109,00
30 000	449,00	410 000	3307,00
35 000	487,00	440 000	3505,00
40 000	525,00	470 000	3703,00
45 000	563,00	500 000	3901,00

Ако молбата ще се гледа в рамките на устно производство и ако делото не се прекратява с оттегляне на молбата за защита преди приключване на устното производство или чрез признаване на задължение, отхвърляне на иска или спогодба (в тези случаи таксата се намалява с 50 %), се заплаща по-висока такса, равна на 300 %. Разноските се поемат на първо място от страната, на която съдът ги е присъдил в своето решение; освен това заявителят, като ищец по делото, също носи отговорност за разноските като общ длъжник.

Съдебният изпълнител начислява такса в размер на 3,30 EUR за всяко връчване във връзка с предстоящо налагане на заповед върху дълг на длъжник или трето лице длъжник, упоменато в известието. Освен това има пощенски такси и разноски, които се таксуват за всяко удостоверение, което може да е необходимо. Таксата за лично връчване от съдебен изпълнител е 11 EUR, като в този случай се заплащат и пътните разноски на съдебния изпълнител. В зависимост от пропътуваното разстояние до помещенията на адресата таксата е между 3,25 EUR и 16,25 EUR. Таксата на съдебния изпълнител за изготвяне на покана за изпълнение от него или от името на кредитор (член 845, параграф 1, второ изречение от Кодекса) е 17,60 EUR за изпълнение на официален акт.

Изпълнението на съдебното разпореждане се извършва главно от съдебния изпълнител и се осъществява чрез инструментите на държавата (принудително изпълнение). То се извършва в съответствие с действащите към момента разпоредби за изпълнение на съдебни решения.

Отклонение: Изпълнението на съдебно решение, подлежащо на предварително изпълнение, не се различава съществено от изпълнението на окончателно решение. В закона обаче са определени различни начини за изпълнение в зависимост от естеството на иска.

Ако се дължи определена сума, кредиторът обикновено използва съдебен изпълнител, който да изпълни решението на съда. За привеждане в изпълнение от съдебния изпълнител на решение срещу движимо имущество се начислява такса в размер на 28,60 EUR. Ако времето за работа на съдебния изпълнител продължава повече от три часа, се дължи допълнителна такса от 22,00 EUR за всеки допълнителен час или част от него. Освен това се начисляват и всички необходими разходи, направени от съдебния изпълнител. Разпореждането за плащане може също така да даде право на кредитора да подаде молба за съдебен заповед върху вземания на длъжника (напр. върху правото на трудово възнаграждение) (член 829 от Гражданския процесуален кодекс). Такса от 22,00 EUR се събира за производството във връзка със самата молба, а съпътстващите разходи (по-специално разходите за връчване на съдебно разпореждане) се начисляват отделно.

Ако изпълнението се прилага спрямо недвижимо имущество на длъжника, за обезпечение на дълга може да бъде учредена ипотека или имуществото може да бъде предмет на принудителна публична продажба или на принудително управление. В Закона за съдебните и нотариалните такси в охранителните

производства (Закона за съдебните и нотариалните такси, GNotKG) (*Gesetz über Kosten der freiwilligen Gerichtsbarkeit für Gerichte und Notare (Gerichts- und Notarkostengesetz, GNotKG)*) се предвижда, че за учредяване на ипотека в имотния регистър с цел обезпечаване на дълга се дължи една пълна такса, съизмерима с размера на задължението, което трябва да бъде обезпечено. По-долу е поместена таблица за таксите за суми до 3 млн. евро:

Закон за съдебните и нотариалните такси в охранителните производства (Закон за съдебните и нотариалните такси, GNotKG)

Приложение 2 (във връзка с член 34, параграф 3)

Размер на задължението до ...EUR	Такса Таблица А ...EUR	Такса Таблица Б ...EUR	Размер на задължението до ...EUR	Такса Таблица А ...EUR	Такса Таблица Б ...EUR	Размер на задължението до ...EUR	Такса Таблица А ...EUR	Такса Таблица Б ...EUR
500	38,00	15,00	200 000	1921,00	435,00	1 550 000	8059,00	2615,00
1000	58,00	19,00	230 000	2119,00	485,00	1 600 000	8257,00	2695,00
1500	78,00	23,00	260 000	2317,00	535,00	1 650 000	8455,00	2775,00
2000	98,00	27,00	290 000	2515,00	585,00	1 700 000	8653,00	2855,00
3000	119,00	33,00	320 000	2713,00	635,00	1 750 000	8851,00	2935,00
4000	140,00	39,00	350 000	2911,00	685,00	1 800 000	9049,00	3015,00
5000	161,00	45,00	380 000	3109,00	735,00	1 850 000	9247,00	3095,00
6000	182,00	51,00	410 000	3307,00	785,00	1 900 000	9445,00	3175,00
7000	203,00	57,00	440 000	3505,00	835,00	1 950 000	9643,00	3255,00
8000	224,00	63,00	470 000	3703,00	885,00	2 000 000	9841,00	3335,00
9000	245,00	69,00	500 000	3901,00	935,00	2 050 000	10 039,00	3415,00
10 000	266,00	75,00	550 000	4099,00	1015,00	2 100 000	10 237,00	3495,00
13 000	295,00	83,00	600 000	4297,00	1095,00	2 150 000	10 435,00	3575,00
16 000	324,00	91,00	650 000	4495,00	1175,00	2 200 000	10 633,00	3655,00
19 000	353,00	99,00	700 000	4693,00	1255,00	2 250 000	10 831,00	3735,00
22 000	382,00	107,00	750 000	4891,00	1335,00	2 300 000	11 029,00	3815,00
25 000	411,00	115,00	800 000	5089,00	1415,00	2 350 000	11 227,00	3895,00
30 000	449,00	125,00	850 000	5287,00	1495,00	2 400 000	11 425,00	3975,00
35 000	487,00	135,00	900 000	5485,00	1575,00	2 450 000	11 623,00	4055,00
40 000	525,00	145,00	950 000	5683,00	1655,00	2 500 000	11 821,00	4135,00
45 000	563,00	155,00	1 000 000	5881,00	1735,00	2 550 000	12 019,00	4215,00
50 000	601,00	165,00	1 050 000	6079,00	1815,00	2 600 000	12 217,00	4295,00
65 000	733,00	192,00	1 100 000	6277,00	1895,00	2 650 000	12 415,00	4375,00
80 000	865,00	219,00	1 150 000	6475,00	1975,00	2 700 000	12 613,00	4455,00
95 000	997,00	246,00	1 200 000	6673,00	2055,00	2 750 000	12 811,00	4535,00
110 000	1129,00	273,00	1 250 000	6871,00	2135,00	2 800 000	13 009,00	4615,00
125 000	1261,00	300,00	1 300 000	7069,00	2215,00	2 850 000	13 207,00	4695,00
140 000	1393,00	327,00	1 350 000	7267,00	2295,00	2 900 000	13 405,00	4775,00
155 000	1525,00	354,00	1 400 000	7465,00	2375,00	2 950 000	13 603,00	4855,00
170 000	1657,00	381,00	1 450 000	7663,00	2455,00	3 000 000	13 801,00	4935,00
185 000	1789,00	408,00	1 500 000	7861,00	2535,00			

За молба за издаване на разпореждане за принудителна публична продажба или принудително управление на недвижим имот се дължи такса от 110,00 EUR.

Когато в съдебното решение се постановява, че длъжникът трябва да предаде движимо имущество, съдебният изпълнител ще изпълни съдебното решение по подадена от кредитора молба. За свързания с това официален акт се дължи такса от 28,60 EUR. Когато в съдебното решение се постановява, че длъжникът трябва да предаде недвижимо имущество или жилище, за работата във връзка с освобождаването на имота се начислява такса от 150,00 EUR. Освен това се начисляват съпътстващите разходи на съдебния изпълнител, по-специално тези за работата на трети страни (напр. разходи за преместване, за ключар и т.н.). И отново, ако времето за работа на съдебния изпълнител е повече от три часа, се дължи допълнителна такса от 22,00 EUR за всеки допълнителен час или част от него.

2.2 Основни условия

Предпоставка за издаването на заповед за налагане на запор/възбрана върху имущество или за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ на лице е наличието на задължение и на основания за запора/възбраната или за задържането под стража. Запорът или възбраната на всички активи на длъжника, които могат да бъдат предмет на подобни действия, са основателни, ако има опасения, че длъжникът посредством непочтени действия осуетява или значително възпрепятства бъдещото изпълнение на съдебното решение, например като прехвърля или прикрива активи. Мярката за неотклонение, т.е. задържането под стража на самия длъжник, също има за цел да се попречи на длъжника да прехвърли налични активи, върху които може да бъде наложен(а) запор/възбрана. Задържането под стража обаче може да се разпoredи само ако изискваното ниво на обезпечение за кредитора не може да бъде постигнато чрез налагането на запор/възбрана върху имущество.

Разпoreждането за временни мерки (във всяка форма) има за цел да се предотврати промяна на съществуващото положение, която би накърнила или възпрепятствала значително упражняването на правата на дадена страна или осъществяването на определено правоотношение. Предмет на разпoreждането могат да бъдат искове, изискващи (временно) предоставяне на предмети или (временно) приемане или предприемане на дадено действие (член 935, член 938 и член 940 от Гражданския процесуален кодекс). Правилата, приложими към разпoreждания за временни мерки, са по същество същите като приложимите в случай на налагане на запор/възбрана и задържане под стража (член 936). При изключителни обстоятелства съдът може също така да разпoredи извършването на предварително плащане. Искът и основанията за издаване на разпoreждане за налагане на запор/възбрана трябва да бъдат доказани по убедителен начин пред съда, например чрез клетвена декларация или чрез представянето на документи (член 920, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс). В това отношение е от значение съдът да е в състояние да оцени иска и неотложността като „изключително вероятни“ още при представянето. Същото се прилага и за разпoreждането за временни мерки (член 936 от ZPO).

При производство за налагане на запор/възбрана или задържане под стража е възможно, но не е необходимо предварително изслушване на страните (член 922 от Гражданския процесуален кодекс). Последващо изслушване е необходимо, ако длъжникът оспорва заповедта за запор/възбрана или за задържане под стража, като самата заповед трябва да му бъде връчена в рамките на една седмица от издаването ѝ (член 924). Обикновено изслушване се изисква във временните производства за преустановяване на нарушения; то може да бъде пропуснато само в спешни случаи или ако молбата се отхвърля (член 937, параграф 2). Няма определени срокове за изслушване на страните.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Обезпечителните мерки обхващат всички активи, които подлежат на принудително изпълнение.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Правните последици от запора/възбраната са задържане на активите; както основният длъжник, така и третото лице длъжници губят правата си да се разпoreждат със запорираният активи.

Налагането на запор/възбрана е защитено от член 136 от Наказателния кодекс (*Strafgesetzbuch, StGB*), който се отнася до унищожаването на вещи, намиращи се под запор/възбрана. Освен това нарушенията могат също така да доведат до искове за обезщетения за вреди съгласно гражданското право.

По отношение на разпoreждането за временни мерки се прилага следното: Съдебният изпълнител изпълнява разпoreждането за отнемане на имуществото в съответствие с член 883 от Гражданския процесуален кодекс. Съдът може да наложи изискване или забрана за извършването на определени действия съгласно член 887 (упълномощаване от съда на кредитора да предприеме разумни действия) или съгласно член 888 и член 890 (налагане на имуществени санкции/задържане под стража или глоба/задържане под стража за предотвратяване на неоснователни действия или бездействия и мълчаливо съгласие).

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Заповедта за налагане на заповор/възбрана или за задържане под стража или разпореждането за налагане на временни мерки трябва да бъдат изпълнени в срок от един месец от датата на постановяване или връчване на решението. Ако решение на чуждестранен съд, с което се налагат мерки за обезпечаване на активи, може да бъде изпълнено в Германия без предварителна декларация за изпълнимост, срокът е два месеца (член 929, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

Обезпечителните мерки остават в сила дотогава, докато са налице основанията, обосноваващи налагането им. Те се отменят и ако се постанови решение по главния иск.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Както вече бе посочено, съдът може да разпорежи налагане на заповор/възбрана или задържане под стража и налагане на временни мерки чрез окончателно съдебно решение (*Urteil*) (след провеждане на заседание) или чрез определение (*Beschluss*) (член 922 и член 936 от Гражданския процесуален кодекс).

Страните могат да подадат жалба срещу съдебно решение, ако стойността на предмета на жалбата надвишава 600 EUR.

В случай че е издадено разпореждане, се прилага следното:

Длъжникът може да подаде жалба срещу заповед за налагане на заповор/възбрана или за задържане под стража или срещу разпореждане за налагане на временни мерки (член 924 от Кодекса). След това се провежда устно съдебно заседание с цел постановяване на окончателно съдебно решение относно законосъобразността на мярката. При посочените обстоятелства срещу съдебното решение на свой ред може да бъде подадена жалба.

Ако молбата бъде отхвърлена с определение, кредиторът може да подаде незабавно възражение (*sofortige Beschwerde*) в рамките на две седмици от връчването на решението. Същото важи и ако е издадена заповед за налагане на заповор/възбрана или за задържане под стража или разпореждане за налагане на временни мерки, но в този случай кредиторът трябва да предостави обезпечение.

Освен това длъжникът може да поиска отмяната на заповор или възбраната или задържането под стража, или разпореждането за временни мерки, ако кредиторът не е предявил своя иск в предвидения срок (член 926 от Гражданския процесуален кодекс), или поради промяна в обстоятелствата (член 927).

Що се отнася до Регламент (ЕС) № 655/2014, в член 953 и сл. от Гражданския процесуален кодекс се съдържат правни средства за защита срещу съдебни решения във връзка със заповед за заповор на банкови сметки.

Накрая, в член 945 от Гражданския процесуален кодекс се предвижда задължение за страната, получила разпореждане за временни мерки за обезщетение за нанесени вреди, ако заповедта за налагане на заповор/възбрана или разпореждането за временни мерки се окаже неоснователна(о) от самото начало или разпоредената мярка се отменя съгласно член 926, параграф 2 или член 942, параграф 3 от Кодекса.

■ Последна актуализация: 04/11/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.